

चैत्यकंचित्यादृषदांचयनेननिर्दत्तं ॥ १९ ॥ श्रृंगंतंगिरिमेवश्रृंगवदुच्छितंभाषायांमनुराइतिप्रसिद्धं ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ पर्यग्यकुर्वन्ज्वलताउल्मुकेनपरितोभास्यमाणेनयज्ञियंपशुमिवपर्यग्निकृतवं
तः ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ विरागवसनाःविचित्ररागवसनाः ॥ २७ ॥ गोवासंगोष्ठं ॥ २८ ॥ २९ ॥ कक्षाःद्वारदेशाःउत्तममध्यमाधमजनावस्थितियोग्याः ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥

मागधानांसुरुचिरंचैत्यकंतंसमाद्रवन् ॥ शिरसीवसमाग्रंतोजरासंधंजिघांसवः ॥ १९ ॥ स्थिरंसुविपुलंश्रृंगंसुमहत्तत्पुरातनं ॥ अर्चितंगंधमाल्यैश्चसततंसुप्र
तिष्ठितं ॥ २० ॥ विपुलैर्बाहुभिर्वीरास्तेभिहत्याभ्यपातयन् ॥ ततस्तेमागधंहृष्टाःपुरंप्रविविश्रुस्तदा ॥ २१ ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुब्राह्मणावेदपारगाः ॥ दृष्ट्वातु
दुर्निमित्तानिजरासंधमदर्शयन् ॥ २२ ॥ पर्यग्यकुर्वन्श्रृंगपद्विरदस्थंपुरोहिताः ॥ ततस्तच्छांतयेराजाजरासंधःप्रतापवान् ॥ दीक्षितोनियमस्थोसावुपवासपरो
भवत् ॥ २३ ॥ स्नातकव्रतिनस्तेतुबाहुशस्त्रानिरायुधाः ॥ युयुत्सवःप्रविविश्रुर्जरासंधेनभारत ॥ २४ ॥ भक्ष्यमाल्यापणानांचददृशुःश्रियमुत्तमां ॥ स्फीतांसर्व
गुणोपेतांसर्वकामसमृद्धिनीं ॥ २५ ॥ तांतुदृष्ट्वासमृद्धितेवीथ्यांतस्यांनरोत्तमाः ॥ राजमार्गेणगच्छंतःकृष्णभीमधनंजयाः ॥ बलाद्ब्रह्मीत्वामाल्यानिमालाकारा
न्महाबलाः ॥ २६ ॥ विरागवसनाःसर्वेस्रग्विणोमृष्टकुंडलाः ॥ निवेशनमथाजग्मुर्जरासंधस्यधीमतः ॥ २७ ॥ गोवासमिववीक्षंतःसिंहाहैमवतायथा ॥ शा
लस्तंभनिभास्तेषांचंदनागुरुरूपिताः ॥ २८ ॥ अशोभंतमहाराजबाहवोयुद्धशालिनां ॥ तान्दृष्ट्वाद्विरदप्रस्थान्शालस्कंधानिवोद्धतान् ॥ व्यूढोरस्कान्माग
धानांविस्मयःसमपद्यत ॥ २९ ॥ तेत्वतीत्यजनाकीर्णाःकक्षास्तिस्त्रोनरर्षभाः ॥ अहंकारेणराजानमुपतस्थुर्गतव्यथाः ॥ ३० ॥ तान्याद्यमधुपर्कहार्तृगवार्हान्
सत्कृतिंगतान् ॥ प्रत्युत्थायजरासंधउपतस्थेयथाविधि ॥ ३१ ॥ उवाचचैतान्राजासौस्वागतंवोस्त्वितिप्रभुः ॥ मौनमासीत्तदापार्थभीमयोर्जनमेजय ॥ ३२ ॥
तेषांमध्येमहाबुद्धिःकृष्णोवचनमब्रवीत् ॥ वक्तुंनायातिराजेंद्रएतयोर्नियमस्थयोः ॥ ३३ ॥ अर्वाङ्घ्रिशीथात्परतस्त्वयासार्धंवदिष्यतः ॥ यज्ञागारेस्थापयित्वा
राजाराजगृहंगतः ॥ ३४ ॥ ततोर्धरात्रेसंप्राप्तेयातोयत्रस्थिताद्विजाः ॥ तस्यत्येतद्वतराजनूबभूवभुविविश्रुतं ॥ ३५ ॥ स्नातकान्ब्राह्मणान्प्राप्तान्श्रुत्वाससमि
तिंजयः ॥ अप्यर्धरात्रेनृपतिःप्रत्युद्गच्छतिभारत ॥ ३६ ॥ तांस्त्वपूर्वेणवेषेणदृष्ट्वासनृपसत्तमः ॥ उपतस्थेजरासंधोविस्मितश्चाभवत्तदा ॥ ३७ ॥ तेतुदृष्ट्वैवराजा
नंजरासंधंनरर्षभाः ॥ इदमूचुरमित्रघ्नाःसर्वेभरतसत्तम ॥ ३८ ॥ स्वस्यस्तुकुशलंराजन्नितितत्रव्यवस्थिताः ॥ तंनृपंनृपशार्दूलप्रेक्षमाणाःपरस्परं ॥ ३९ ॥

॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ स्वस्यस्तुकुशलंराजन् कुशलंनिर्विघ्नंयथास्यात्तथास्वस्तिस्तुतरांयत्अस्तिअविनाशिमोक्षपदंतत्तेअस्तु कृष्णसमक्षंमरिष्यमाणस्यतत्प्राप्तवश्यंभावादितिभावः माजीवेत्यर्थः ॥ ३९ ॥